

L'ESBART DANSAIRE SANTVICENTÍ

ESBART
DANSAIRE

SANTVICENTÍ

L'ESBART DANSAIRE SANTVICENTÍ va néixer l'any 1948 i va desenvolupar-se fins l'any 1953. Els seus components van abandonar la tasca de l'Esbart per continuar treballant com a colla sardanista.

Va ser a finals de 1981 que novament l'Esbart prengué forma i, adequant-se als temps moderns, treballà intensament per a constituir-se com a ballet folklòric, utilitzant l'espectacle escènic com a vehicle de transmissió de la cultura popular.

La Junta Directiva d'aquesta Entitat està formada per 1 President, 1 Vice-president, 1 Secretari, 1 Tresorer i 4 vocalies. Consta, a més a més, de 2 Directors Artístics i Regidoria de Vestuari. També hi consta una Coordinadora de l'Escola de Dansa i 6 monitors.

Justament ara s'està acabant de perfilar el que serà un nou espectacle, previst d'estrenar el proper mes de gener.

Aquest treball ha dut l'Esbart a assolir una projecció força important i un cert prestigi en el panorama de la dansa folklòrica de Catalunya.

Però no és aquest l'aspecte que avui més ens interessa, això correspon únicament a una part de l'Entitat: el Cos de Dansa.

L'Esbart, com a entitat dedicada a la cultura popular i tradicional, té objectius més amplis, i que es concreten molt més en l'àmbit de Sant Vicenç.

Des del curs 1988-89 funciona a Sant Vicenç l'Escola de Dansa de l'Esbart, i no muntada precisament com a petit esbart dansaire, sinó establerta sobre uns criteris bàsics que pretenen donar l'oportunitat als infants de conèixer la cultura popular.

Així la línia pedagògica a seguir es basa en l'apropament a un passat que ens identifica com a poble, a partir de les festes populars. La dansa és aquí tan sols un aspecte més de la vida festiva, un mitjà de comunicació, una manera de passar-s'ho bé i, per tant, el fet d'arribar o no amb el temps a ballar al Cos de Dansa de l'Esbart, no ha d'anar forçosament lligat al fet de ser a l'Escola de Dansa.

Els nens assisteixen als assajos i complementen les matèries de dansa amb tallers, sortides, colònies i altres activitats pràctiques

que promocionen el cooperativisme i la seva formació integral i humana.

Un altre aspecte, no menys important de l'Entitat, és la d'acosta a tothom la tradició popular, això es fa treballant a voltes colze a colze amb entitats de característiques o interessos semblants, com per exemple els Geganters o portant les caramelles al carrer. Tenim molt clar que en els espectacles de l'Esbart, la intenció és la de delectar el públic que actua com a espectador, però... i la participació...?

Hem d'aconseguir que la gent participi activament de la festa i els primers intents s'han produït en moments claus, com per exemple en l'estrena del ball de gegants i hem de reconèixer que la resposta ha estat molt bona.

Potser cal fer esment aquí de la resposta popular en la recuperació de l'Aplec de Castellet, del qual l'Esbart n'és part organitzadora.

Ara ens balla pel cap una de més grossa de cara a l'any 92. Volem tornar al carrer allò que és més nostre: Les Gitanes.

Pensem que el fet d'haver estrenat una recreació escènica és només un primer pas per tornar Les Gitanes a la vida. Ens queda encara aconseguir que sigui el poble qui les balli, com en els inicis, i esperem aconseguir-ho en la propera Festa Major, i que es formin un bon nombre de colles de totes les edats que hi participin, així podrem afirmar que Les Gitanes de Sant Vicenç han estat del tot recuperades.

Creiem que hem de prendre model de tants i tants pobles, molts d'ells propers a nosaltres, que han recuperat aquestes tradicions, que les han tornat a fer seves amb la participació de tothom, reafirmant així la seva identitat, demostrant així amb fermesa que l'amor per la nostra història és viu i que la nostra cultura no és morta ni tan sols adormida, sinó reeixint dia a dia, perquè en un món competitiu i consumista encara som capaços de fer coses junts amb l'únic pretext de conèixer i fruit amb el patrimoni que hem heretat dels nostres avis.

Aquest any l'Esbart celebra el seu Xè aniversari d'aquesta segona època d'associacionisme i vol que sigui sonat, amb l'estrena d'un nou espectacle i la recuperació de Les Gitanes, actes als quals des d'ara queda convidat tot el poble de Sant Vicenç.

Joan Manuel Miquel

